

— havde oplyst, at Forholdet var forskelligt med Hensyn til Indbetalingen af Kjøbenhavns Bygningsafgift og Indbetalingen for de andre bygningsafgiftspligtige Ejendomme. Der var for øvrigt ingen af de ærede Medlemmer af Udvalgets Flertal, som var i Stand til rigtig at kunne gøre Rede for, hvordan det hang sammen med denne Sag. Mindretallet havde derfor intet andet at gøre end fastholde Forslaget, der — jeg begaar vist ikke her nogen utilstedelig Indiskretion ved at sige det — tidligere var tiltraadt af hele Udvalget. Den ærede Minister angav nu som den sidste og formentlig væsentligste Grund mod vort Forslag, at det vilde føre til en forskellig Behandling af Kjøbenhavn og de bygningsafgiftspligtige Bygninger uden for Kjøbenhavn, idet Kjøbenhavn i Henhold til kgl. Resolution af 5te Januar 1842 betaler sin Bygningsafgift ved Udgangen af Juni og December Maaneder „for det forudgaaende halve Kalenderaar“, sagde den ærede Minister. Men jeg tror, at den ærede Minister har misforstaaet denne Resolution. Der staar nemlig ikke i Resolutionen, at det er for det sidst forløbne halve *Kalenderaar*; der staar i Resolutionen om denne Sag følgende, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse: „det bifaldes, at det fremdeles har sit Forblivende ved, at den ved Forordningen af 1ste Oktober 1802 paabudne Bygningsafgift af Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder opkræves, i Stedet for til 1ste April og 1ste Oktober, ved Udgangen af Juni og December Maaneder for hvert sidst forløbet Halvaar“. Der staar altsaa ikke det sidst forløbne Kalenderaar, men det sidst forløbne Halvaar, og nu forekommer det mig saa meget sandsynligere, at det er den ærede Minister, som der misforstaar Resolutionen, som det forekommer mig, at selve Resolutionens Ordlyd strider bestemt mod Rigtigheden af Ministerens Opfattelse. Grundlaget for Bygningsafgiften er Forordningen af 1ste Oktober 1802, og i denne og en Forordning, som den ærede Minister vist ogsaa nævnte i Gaar, fra 1840 — om det maaske er en Resolution, husker jeg ikke — er det uimodsigelig slaaet fast, at Skatteaaret for Bygningsafgiftens Vedkommende er fra 1ste Oktober til 30te September, og at Skatten skal betales 1ste April og 1ste Oktober for det hver Gang forløbne Halvaar af Skatteaaret. Det, som Resolutionen af 5te Januar 1842 derfor efter min Opfattelse siger, er ikke, at man i Kjøbenhavn betaler for Kalenderaaret, henholdsvis første

og sidste Halvdel af Kalenderaaret, men den siger, at Kjøbenhavn faar næsten $\frac{1}{4}$ Aars mere Henstand med at betale sin halv-aarlige Bygningsafgift end det øvrige Land. Det staar jo nemlig i Resolutionen, at Skatten betales for det forudgaaende Halvaar, men ved Udgangen af Juni Maaned er den første Halvdel af Kalenderaaret ikke gaaet, den er først gaaet *efter* Udgangen af Juni Maaned, altsaa den 1ste Juli. Og der staar jo ikke *efter*, men *ved* Udgangen af henholdsvis Juni og December Maaneder, og derfor strider selve Resolutionens Ordlyd bestemt mod den Opfattelse, den ærede Minister har gjort gældende, at man i Kjøbenhavn betaler for Kalenderaaret. En Ændring i Skatteaaret kunde vel heller ikke saadan ske ved en kgl. Resolution. Nej, det er sikkert saaledes, at Kjøbenhavn har faaet omtrent et Fjerdingaars længere Henstand med Betalingen af sin Bygningsafgift end det øvrige Land. Det er Forholdet. Men det kan jo ikke begrunde, at man nu skulde give Kjøbenhavn en særlig Favør ved Overgangen fra Bygningsafgiften til Ejendomsskylden, at man nu skulde lade dem slippe for at betale Skat for April Kvartal 1903, og det er derom Spørgsmaalet drejer sig. Jeg kan derfor fremdeles ikke andet end finde vort Ændringsforslag berettiget for alle bygningsafgiftspligtige Ejendomme. Og dette Standpunkt er jo, som nævnt allerede i Gaar, ogsaa i nøje Overensstemmelse med det Forslag om den samme Sag, som i Fjor blev vedtaget af Landstinget og tiltraadt af den daværende Regering.

Til den ærede Ordfører skal jeg kun sige et Par Ord. Den ærede Ordfører lod skinne igennem, at det var Landstingets Ønske, at man skulde medregne Besætning m. v. ved Landejendommenes Vurdering. (*Ordføreren*: Nej!). Jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, men da han benægter at have villet antyde sligt, skal jeg ikke gaa videre, hvad det Punkt angaar. Men den ærede Ordfører udtalte, at Grunden til, at Flertallet ikke havde tiltraadt vort Forslag til § 2 i Udvalget, var den, at man jo saa vilde blive nødt til at forhøje Promillen, og saa vilde Fordelen blive illusorisk. Jeg har lige over for en lignende Bemærkning af den højtærede Finansminister nu godtgjort, at Fordelen alligevel ikke bliver illusorisk, idet man da naaar til en mere retfærdig Beskatning af de enkelte Ejendomme, og det Svar, jeg i øvrigt gav den ærede Finansminister i Anledning af hans Udtalelse i Gaar om de 20 pCt., er ogsaa Svar paa denne Udtalelse af den